

U SJEĆANJE

JOŠKO SINDIK

U ovom broju *Policije i sigurnosti* među autorima članaka nalazi se i Joško Sindik.

Često se vraćao na jug na more.

Joško je prošlog svibnja otišao nekom drugom Moru.

("Sve rijeke i rukavci našeg života, kako god tekli i žuborili, kud god prolazili i ponirali – k svome Moru stižu", L. Rađa.)

Na internetskim stranicama možemo pročitati: "Naš je Joško bio odgovoran, predan svojoj profesiji, samodiscipliniran, principijelan, pošten, pravičan, iskren, strpljiv, u svakom trenutku voljan pomoći svim svojim suradnicima. Čovjek čelične volje, nepokolebljiv u prevladavanju prepreka koje su mu se često nalazile na putu i čovjek velikog srca.

Prilikom pripreme znanstvenih i svih ostalih radova, stalno se trudio rasteretiti svoje suradnike, tako što je veliki dio posla odrađivao samostalno, kvalitetno i na vrijeme. Svakom kolegi priznavao je zasluge koje su mu objektivno pripadale, s tim što je nerijetko znao pružiti nam, po mom mišljenju, i više od toga. Neumorno je pružao čvrstu i sigurnu podršku svima nama koji smo mu se obraćali bilo za profesionalni bilo za savjet koji se tiče života uopće. Odazivao se ažurno na svaki zahtjev, molbu i upit, a njegovi odgovori bili su iscrpni, često motivacijske prirode te puni iskrenog suosjećanja i razumijevanja.

Joško Sindik tijekom svog radnog vijeka 'zaronio' je u podobar broj znanstvenih disciplina: psihologiju, pedagogiju (odgojne znanosti), kineziologiju, antropologiju, kriminologiju, statistiku u društvenim znanostima, metodologiju, medicinu, informatiku, turizmologiju... Uzmimo samo doprinose u okviru psiholoških disciplina: razvojne psihologije, psihologije ličnosti, socijalne psihologije, edukacijske psihologije, psihopatologije, kliničke psihologije, kognitivne psihologije, sportske psihologije, zdravstvene psihologije, industrijske/organizacijske psihologije..." (Selman Repišti).

Rođen je u Dubrovniku, a nakon završetka studija stalno je živio u Zagrebu. Doktor znanosti s područja kineziologije, a po temeljnoj struci profesor psihologije, povezo je te svoje dvije prve ljubavi: kineziologiju i psihologiju. Dobitnik je više priznanja za postignuća na području primijenjene psihologije (*Marulić*, Hrvatsko psihološko društvo, 2003.) i predškolskog odgoja i obrazovanja (godišnja *Nagrada Ivan Filipović*, 2006.). Objavio je više od 350 znanstvenih i stručnih radova. Među ostalima velik broj i u našem časopisu.

Uz različite sportove bavio se i književnošću. Objavio je šest samostalnih knjiga pripovijesti, aforizama, drama i pjesama.

U svojim tekstovima Joško još živi.

O NEMINOVNOSTI RATOVANJA

Rat je neminovan, čak i kad užasno nastojimo živjeti u najvećem miru. Premda zvuči paradoksalno, Ratnik ne voli ratove. Ne voli sijati zlo, kad može sijati dobro. Ali kad na putu dobra treba pobijediti mračne sile, nema mjesta za sentimentalnost.

O POBJEDAMA I PORAZIMA

Pobjeda ili poraz?! Ratniku je gotovo posve svejedno. Pobjede raduju, i nedvojbeno govore o dobru oružju, dobroj borbenoj taktici, dobroj tehnici borbe ali možda i o zbiru sretnih okolnosti. Porazi donekle ostavljaju osjećaj praznine: ali i oni mogu biti produkt snage i opreme protivnika, ili nenaklonjenosti Fortune. Zato Ratnik u biti ne brine za goli rezultat bitke, nego za samu borbu. Boriti se znači pobijediti, a boriti se smanjenom žestinom ili odustati predstavljaju pravi poraz.

Ratnik zna gubiti i ne pokušava umanjiti važnost poraza. Jer poraz može biti suočenje s vlastitim granicama, ali i poticaj za pobjede. I što je najvažnije, nakon vidanja rana i erupcije produktivnog bijesa, Ratnik se uvijek odmah vraća u borbu.

JEDNOM OD RIJETKIH BLISKIH LJUDI

*Kao i obično
Rijetko
Upoznajem
Rijetke bliske ljude*

*Još rjeđe
Oni imaju i slično
Područje zanimanja
Primjerice umjetnost*

*Naravno s različitim
Ishodištem i stremljenjima
Iskustvima i poukama
Ali bliskom etikom*

*Raduje me pomisao
Da još netko
Zna s lakoćom razlučiti
Umjetnost od imitacije
Umjetnika od umjetnosti*

*Ali i prepoznati
Neposrednu povezanost djela
I čovjeka bez odijela
U opet rijetkim koincidencijama
Kao što je moja
Veličanstvena malenkost*

*I zato se nadam
(Premda na to nemam pravo)
Da će razumjeti o meni
Također rijetko shvatljive činjenice*

*Da ne pripadam
umjetničkim krugovima
Premda volim pisati
I voljeh čitati
To znam i ja i oni*

*Nemam puno zajedničkog
Ni sa sportašima
Premda i na ovaj način
Uživam provjeravati
Realitet mog fizičkog bivstva*

*U okružju znanstvenika
Posjedujem uvredljivu ležernost
I slobodu promišljanja
Što ne može skriti
Ni pedantna sistematičnost
Niti jasnoća zaključivanja*

*Svaki mladalački pokušaj
Pretjeranog pripadanja
Bilo kojoj od opisanih
I neopisanih zajednica
Završavao je
Nekad strašno tužno*

*Međutim sada je već u startu
Gazirano jasno
I meni i njima
Da sam ja lik
Iz jednog drugog filma
S nepoznatim redateljem
I posljedično neizvjesnim scenarijem*

*Makar sam siguran da bi ljudi
Koji rado piju vina na promocijama
Domjencima i otvorenjima
Te primjerice grickaju fritule*

*Bitno drugačije reagirali
U odnosu na nekoć
Zbog odijela, izbrijanosti
ili visoke znanstvene titule*

*Budući da je cijena već plaćena
Meni je osobno
Iznimno važno
Ostati onaj dječak
Kojem nikad nije bilo
Ni previše mokro ni dovoljno vruće
Za igrati se loptom ispred kuće*

*I koji je pisanjem
Pronašao nepogrešiv način
Da stavi točku
Na osobni kenozoik
(A za nekog posve
Običan trenutak)*

*Godinama je tuge sve manje
A bijesa sve više
I sve me manje zbivanja
Iznenaduje, raduje i čudi*

*Stoga izražavam posve suzdržano
Realno i iskreno zadovoljstvo
Što upoznah malo bolje
Jednog od rijetkih
Bliskih ljudi*

Vama Joško, koji ste sada negdje među zvijezdama, iskreno hvala za sve radove kojima ste obogatili naše dosadašnje brojeve *Policije i sigurnosti*.
I ovaj broj našeg časopisa obogaćujete svojim doprinosom.

Jedan dio Vašeg stiha glasi "s naporom prosječan ili s lakoćom genijalan".
Da, Joško, to ste Vi.

Bili ste Ratnik.

Ali kad uistinu dođe onaj zadnji trenutak, Ratnik odlazi potpuno sam, u malom jedrenjaku bez kormila... Isplovljava s obale i pušta da ga nose plimne struje i vjetrovi pučine.

Tko zna? Možda će pristati na neko daleko kopno i opet započeti svoj Put...

A rumeno stidljivo jutarnje svjetlo nad mirnom i spokojnom površinom još usnulog mora najavljuje dolazak još jednog velikog dana...

(J. Sindik: Ratnik – O smrti)

Hvala Vam Joško S.

Antonija Rakuljić, urednica *Policije i sigurnosti*